

Gümrük ve Ticaret Bakanlığında:

**TÜRKİYE – MALEZYA SERBEST TİCARET ANLAŞMASI
ÇERÇEVESİNDEKİ TİCARETTE EŞYANIN TERCİHLİ
MENŞEİNİN TESPİTİ HAKKINDA YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; Türkiye Cumhuriyeti ile Malezya arasında imzalanan Serbest Ticaret Anlaşmasının Fasil 4'ünde yer alan Menşe Kurallarının uygulanmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Türkiye Cumhuriyeti ile Malezya arasında imzalanan Serbest Ticaret Anlaşmasının Fasil 4'ündeki "Menşe Kuralları"nın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 3/6/2011 tarihli ve 640 sayılı Gümrük ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesi ile 1 inci maddede belirtilen Fasıla dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte yer alan;

a) Anlaşma: Türkiye Cumhuriyeti ile Malezya arasında mevcut, 2 nci maddede belirtilen Serbest Ticaret Anlaşmasını,

b) Armonize Sistem (AS): 10/11/1988 tarihli ve 3501 sayılı Uyumu Sağlanmış (Armonize) Mal Tanımı ve Kodlama Sistemi Hakkında Uluslararası Sözleşmeye Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair Kanunla katılmamız uygun bulunan Uyumu Sağlanmış (Armonize) Mal Tanımı ve Kodlama Sistemi Hakkında Uluslararası Sözleşmede belirtilen şekilde ve Sözleşmenin ekinde yer alan pozisyonları, alt pozisyonları ve bunlara ait sayısal kodları, Bölüm, Fasil ve Alt Pozisyon Notlarını ve Armonize Sistemin yorumu ile ilgili Genel Kuralları kapsayan Nomanklatürü,

c) Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,

ç) Fabrika çıkış fiyatı: Ürün için Türkiye veya Malezya'da nihai işçilik veya işlemin gerçekleştirilmesini üstlenen imalatçıya fabrika çıkışı itibariyle ödenen, kullanılan bütün girdi fiyatlarının dâhil edilmiş olduğu, elde edilmiş ürünün ihracında geri ödenen veya ödenebilecek yurt içi vergilerin tenziliyle bulunan fiyatı,

d) Genel anlamda kabul edilen muhasebesel ilkeler: Bir Taraf ülkede gelirler, harcamalar, maliyetler, varlıklar ve yükümlülüklerin kayıt altına alınması; bilgilerin açıklanması ve mali beyanların hazırlanmasıyla ilgili olarak geçerliliği kabul edilmiş, üzerinde mutabakata varılmış veya sağlam ve güvenilir bir dayanak olarak kabul edilmiş olan; ayrıntılı standartlar, uygulamalar ve süreçlerin yanı sıra genel uygulamaya dair kapsamlı rehber ilkeleri de içerebilen standartları,

e) Girdi: Eşyanın üretiminde kullanılan veya tüketilen; ya da başka eşyanın üretimindeki bir sürece tabi tutulan eşyaya fiziksel olarak dâhil edilen ham madde, bileşen, parça ve aksam dâhil olmak üzere her tür madde veya cisim,

f) Girdilerin kıymeti: Kullanılan menşeli olmayan girdilerin ithalatı esnasındaki gümrük kıymeti, veya bunun bilinmemesi ve tespit edilememesi halinde, Türkiye'de veya Malezya'da menşeli olmayan girdiler için ödendiği tespit edilebilen ilk fiyatı,

g) Gümrük kıymeti: Gümrük Kıymeti Anlaşmasına göre tespit edilen kıymeti,

ğ) İmalat: Montaj veya özel işlemler dâhil olmak üzere her türlü işçilik veya işlemi,

h) Menşeli eşya veya menşeli girdi: Bu Yönetmelik altında menşeli olarak nitelendirilen bir eşya veya girdiyi,

ı) Menşeli olmayan eşya veya menşeli olmayan girdi: Bu Yönetmelik altında menşeli olarak nitelendirilmeyen bir eşya veya girdiyi,

i) Menşe ispat belgesi: Menşe Belgesi veya fatura beyanını,

j) Menşeli girdilerin kıymeti: İthal edilmeleri halinde, kullanılan menşeli girdilerin ithalatı esnasındaki gümrük kıymeti ya da bunun bilinmemesi ve tespit edilememesi

halinde, Türkiye’de veya Malezya’da menşeli girdiler için ödendiği tespit edilebilen ilk fiyatı,

k) Paketleme malzemeleri ve nakliye konteynerleri: Eşyanın perakende satışı amacıyla kullanılan konteynerlerden veya malzemelerden farklı olarak, nakliyatı esnasında eşyayı korumak için kullanılan eşyayı,

l) Sevkiyat: Ya bir ihracatçıdan bir alıcıya aynı anda gönderilen ya da ihracatçıdan alıcıya sevkinde tek bir sevk evrakı kapsamında yer alan veya böyle bir evrakın olmaması halinde tek bir fatura kapsamına giren ürünleri,

m) Su ürünleri yetiştiriciliği: Üretimi artırmaya yönelik düzenli stoklama, besleme ya da yırtıcılardan koruma gibi büyütme ve yetiştirme süreçlerine müdahale etmek suretiyle; yumurta, larva, yavru balık ve balık larvası gibi kaynaklardan balıklar, kabuklular, yumuşakçalar, suda yaşayan diğer omurgasızlar ve su bitkileri dâhil olmak üzere, suda yaşayan organizmaların yetiştirilmesini,

n) Üretim: Bir eşyanın yetiştirilmesi/ekilmesi, madenden çıkartılması, hasat edilmesi, çiftçiliğinin yapılması, büyütülmesi, ıslah edilmesi, topraktan çıkartılması, toplanması, yakalanarak, balıkçılıkla tuzak kurularak elde edilmesi, avlanması, suda yetiştirilmesi, imal edilmesi, üretilmesi, işlenmesi veya monte edilmesi dâhil olmak üzere elde edilme yöntemlerini,

o) Ürün: Bilahare başka bir imalat işleminde girdi olarak kullanılması söz konusu olsa bile imal edilmiş ürünü,

ö) Yetkili makamlar: Türkiye’de Gümrük ve Ticaret Bakanlığını ve Malezya’da Uluslararası Ticaret ve Sanayi Bakanlığını, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Menşeli Ürün Kavramının Tanımı ve Koşulları

Menşeli ürünler

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında, aşağıda belirtilen ürünler Taraf ülkelerden biri menşeli kabul edilirler:

a) 7 nci maddede belirtildiği şekilde, tamamen o Taraf ülkede elde edilen ürünler.

b) 8 inci maddede belirtildiği şekilde, o Taraf ülkede yeterli işçilik veya işleme tabi tutulmuş olmaları kaydıyla, tamamen söz konusu Taraf ülkede elde edilmemiş girdiler ihtiva ederek o Taraf ülkede üretilen ürünler.

Menşe kümülasyonu

MADDE 6 – (1) 5 inci madde hükümlerine hâlel getirmeksizin, Taraplardan biri menşeli girdiler, diğer Taraf ülkede bir ürüne dâhil edildiğinde, diğer Taraf ülke menşeli girdiler olarak kabul edilir. 9 uncu maddede belirtilen işlemlerin ötesinde bir işçilik veya işlemden geçmiş olmaları şartıyla, söz konusu girdilerin yeterli işçilik veya işlemden geçmiş olmaları gerekmez.

(2) Birinci fıkraya rağmen, Armonize Sistem (AS) 25 ila 97 nci Fasıllarında yer alan Avrupa Birliği menşeli girdiler, Türkiye’de veya Malezya’da daha ileri düzeyde bir işleme tabi tutuldukları veya bu ülkelerde bir ürün içine dâhil edildikleri takdirde, Türkiye veya Malezya menşeli girdiler olarak kabul edilir.

(3) İkinci fıkrada atıfta bulunulan ürünlerin menşe statüsü kazanabilmesi için:

a) Söz konusu girdilerin Türkiye’de veya Malezya’da tabi tutulduğu işçilik veya işlemin, 9 uncu maddede atıfta bulunulan işlemlerin ötesine geçmesi,

b) Söz konusu girdiler Türkiye’ye veya Malezya’ya doğrudan ihraç edilmiş olsalar idi geçerli olacak menşe kuralları uygulandığında, girdilerin yine Avrupa Birliği menşei kazanacak olması,

c) Türkiye, Malezya ve Avrupa Birliği arasında, bu kümülasyon mekanizması ile söz konusu ürünlerin menşeinin belgelendirilmesi ve kontrolüne ilişkin Maddelerin tam olarak uygulanmasını sağlayan yeterli idari işbirliği süreçlerine imkan veren düzenlemelerin mevcut olması

koşuluyla, girdilerin yeterli işçilik veya işlemden geçmiş olmaları gerekmez.

(4) İkinci ve üçüncü fıkralarda tesis edilen kümülasyon Türkiye, Malezya ve Avrupa Birliği arasında Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşmasının (GATT) Madde XXIV’ü ile uyumlu ayrı tercihli ticaret anlaşmalarının yürürlükte olması koşuluyla uygulanır.

(5) Birinci fıkraya rağmen, AS 25 ila 97 nci Fasıllarında yer alan Güneydoğu Asya Uluslar Birliği (ASEAN) üyesi bir ülke menşeli girdiler, Türkiye'de veya Malezya'da daha ileri düzeyde bir işleme tabi tutuldukları veya bu ülkelerde bir ürün içine dâhil edildikleri takdirde, Türkiye veya Malezya menşeli girdiler olarak kabul edilir.

(6) Beşinci fıkrada atıfta bulunulan ürünlerin menşe statüsü kazanabilmesi için:

a) Söz konusu girdilerin Türkiye'de veya Malezya'da tabi tutulduğu işçilik veya işlemin, 9 uncu maddede atıfta bulunulan işlemlerin ötesine geçmesi,

b) Söz konusu girdiler Türkiye'ye veya Malezya'ya doğrudan ihraç edilmiş olsalar idi geçerli olacak menşe kuralları uygulandığında, girdilerin yine bir ASEAN üyesi ülke menşei kazanacak olması,

c) Türkiye, Malezya ve ilgili ASEAN üyesi ülke arasında, bu kümülasyon mekanizması ile söz konusu ürünlerin menşeinin belgelendirilmesi ve kontrolüne ilişkin Maddelerin tam olarak uygulanmasını sağlayan yeterli idari işbirliği süreçlerine imkan veren düzenlemelerin mevcut olması

koşuluyla, girdilerin yeterli işçilik veya işleminden geçmiş olmaları gerekmez.

(7) Beşinci ve altıncı fıkralarda tesis edilen kümülasyon Türkiye, Malezya ve ilgili ASEAN üyesi arasında GATT'ın Madde XXIV'ü ile uyumlu ayrı tercihli ticaret anlaşmalarının yürürlükte olması koşuluyla uygulanır.

Tamamen elde edilmiş ürünler

MADDE 7 – (1) Aşağıdakilerin tamamen Taraf ülkelerden birinde elde edilmiş oldukları kabul edilir:

a) Taraf ülkelerden birinin topraklarından, sularından, deniz yataklarından veya deniz yataklarının altından çıkartılan veya alınan, (b) ila (e) bentlerinde yer almayan mineral ürünler ve doğal yollardan oluşan diğer maddeler.

b) Taraf ülkelerden birinin topraklarında yetiştirilen, ekilen, dikilen, hasat edilen, ayıklanan veya toplanan meyveler, çiçekler, sebzeler, ağaçlar, deniz yosunları, mantarlar ve canlı bitkiler dâhil olmak üzere bitkiler ve bitkisel ürünler.

c) Taraflardan birinin topraklarında doğmuş ve yetiştirilmiş canlı hayvanlar.

ç) O Taraf ülkede yetiştirilmiş canlı hayvanlardan elde edilen ürünler.

d) Taraf ülkelerden birinin topraklarında avcılık, tuzaklama, balıkçılık, çiftçilik, ekim, dikim, yetiştiricilik, su ürünleri yetiştiriciliği, toplayıcılık ya da yakalama suretiyle elde edilen ürünler.

e) Türkiye veya Malezya karasuları dışında kendi gemileri ile denizden elde edilen, kabuklu deniz ürünleri ve diğer deniz ürünleri dâhil olmak üzere, balıkçılık ürünleri ve diğer ürünler.

f) Münhasıran (e) bendinde belirtilen ürünlerden kendi fabrika gemilerinin bordasında elde edilen, işlenen veya üretilen ürünler.

g) Asıl amacını artık yerine getiremeyecek durumda olan ya da yenilenmeye veya tamir edilmeye uygun olmayan, yalnızca hammaddelerin geri kazanımına elverişli, o Taraf ülkede toplanan kullanılmış maddeler.

ğ) Asıl amacını artık yerine getiremeyecek durumda olan ya da yenilenmeye veya tamir edilmeye uygun olmayan, yalnızca hammaddelerin geri kazanımına elverişli, Taraf ülkelerden birinin topraklarında toplanan atık, hurda veya kullanılmış eşya.

h) Taraf ülkelerden birinin karasuları dışındaki suların, deniz yatağından veya o deniz yatağının altından, o Taraf ülkenin uluslararası hukuk uyarınca söz konusu sular, deniz yatağı ve o deniz yatağının altına ait münhasır işletme hakkına sahip olması kaydıyla çıkarılan eşya.

ı) Taraf ülkelerden birinin topraklarında, üretimin herhangi bir aşamasında, yalnızca (a) ila (h) bentlerinde atıfta bulunulan ürünlerden veya bunların türevlerinden üretilen eşya.

(2) Birinci fıkranın (e) ve (f) bentlerinde geçen "kendi gemileri" ve "kendi fabrika gemileri" terimleri sadece;

a) Türkiye'de veya Malezya'da kayıtlı olan,

b) Türkiye'nin veya Malezya'nın bayrağı altında seyreden,

c) En az yüzde 50'si Türkiye veya Malezya vatandaşlarına ait olan, veya yönetim ve iş merkezleri Türkiye'de veya Malezya'da olan ve en az yüzde 50'sine Türkiye veya

Malezya'nın, bunların kamu kurumlarının veya vatandaşlarının sahip olduğu şirketlere ait olan,

gemiler ve fabrika gemileri için kullanılır.

Yeterli işçilik veya işlem görmüş ürünler

MADDE 8 – (1) 5 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendine göre, tamamen elde edilmemiş ürünler, Ek-2'de yer alan listede belirtilen şartlar yerine getirildiği takdirde yeterli derecede işçilik veya işlem görmüş olarak kabul edilirler. Anlaşma tarafından kapsanan tüm ürünler için listede belirtilen şartlar, imalatla kullanılan menşeli olmayan girdiler üzerinde yapılması gerekli işçilik ve işlemleri gösterir ve sadece bu girdilerle ilgili olarak uygulanır. Bu nedenle, listedeki şartları yerine getirerek menşe statüsü kazanmış bir ürün başka bir ürünün imalatında kullanılırsa, onun bileşiminde yer aldığı ürüne tatbiki mümkün şartlar, kendisine uygulanmaz ve bunların imalatında kullanılmış olabilecek menşeli olmayan girdiler dikkate alınmaz.

(2) Birinci fıkraya istisna ve üçüncü ile dördüncü fıkraya tabi olarak, Ek-2'de yer alan listede belirtilen şartlar uyarınca belli bir ürünün imalatında kullanılmaması gereken menşeli olmayan girdiler, ancak toplam kıymetlerinin veya ölçülen safi ağırlıklarının;

a) Fasil 16'da sınıflandırılan işlenmiş balıkçılık ürünleri hariç olmak üzere, AS'nin Fasil 2'si ile Fasil 4 ila 24'ünde sınıflandırılan ürünler için, o ürünün ağırlığının %10'unu,

b) AS'nin Fasil 50 ila 63'ünde sınıflandırılan ürünler hariç olmak üzere, Ek-1'in not 6 ve 7'sinde belirtilen toleransların uygulandığı diğer ürünler için ürünün fabrika çıkış fiyatının %10'unu,

geçmemesi şartıyla kullanılabilir.

(3) İkinci fıkra, Ek-2'de yer alan listede yer verilen kurallarda, menşeli olmayan girdiler için belirlenmiş olan azami yüzdelerin aşılmasına izin vermez.

(4) İkinci ve üçüncü fıkra, 7 nci madde anlamında Taraf ülkelerden birinde tamamen elde edilmiş ürünlere uygulanmaz. Buna karşın, bu fıkralarda sağlanan tolerans, 9 uncu madde ve 10 uncu maddenin ikinci fıkrasına hanel gelmeksizin, ancak Ek-2'de yer alan listede bir ürün için kullanılan girdilerin tamamen elde edilmiş olmasını gerektiren bir kural olması halinde, o ürünün imalatında kullanılan girdilerin tamamına uygulanır.

Yetersiz işçilik veya işlem

MADDE 9 – (1) İkinci fıkraya hanel gelmeksizin, 8 inci maddede belirtilen koşullar yerine getirilmiş olsun veya olmasın, aşağıdaki işlemler menşe statüsü vermek için yetersiz işçilik veya işlem olarak kabul edilir;

a) Nakliyat ve depolama süresince ürünlerin iyi şartlarda muhafazasını sağlamaya yönelik koruyucu işlemler,

b) Ambalaj ayırma, birleştirme, değiştirme veya ürünleri satışa sunma,

c) Yıkama, temizleme, toz, oksit, yağ, boya veya diğer tabakalardan arındırma,

ç) Basit boyama ve cilalama işlemleri,

d) Keskinleştirme, yarma, basit sarma ve çözme, bükme, basit bileme veya basit kesme,

e) Eleme, kalburdan geçirme, ayırma, tasnifleme, kalibrasyon, eşleştirme (mallardan setler oluşturma dâhil),

f) Dokumaya elverişli maddeleri ütüleme veya presleme,

g) Tahıl ve pirinci kabuklarından ayırma, kısmi veya tam ağartma, parlatma ve perdahlama,

ğ) Şeker renklendirme veya şeker tatlandırma veya şeker topraklarını biçimlendirme işlemleri; kristal şekerin kısmen veya tamamen öğütülmesi,

h) Meyvelerin, kuruyemişlerin ve sebzelerin kabuklarını soyma, zarlarını ayıklama, çekirdeklerini çıkarma,

ı) Basit şişeleme, tenekeye veya beherlere koyma, torbalama, sandıklama, kutulama, karton veya tahta üzerine yerleştirme ve tüm diğer basit paketleme işlemleri,

i) Ürün veya paketler üzerine marka, etiket, logo ve diğer benzeri ayırt edici işaretleri yapıştırma veya basma işlemleri,

j) Farklı türde olmalarına bakılmaksızın ürünlerin basit karıştırılma işlemleri; şekerin herhangi bir girdiyle karıştırılması,

k) Ürünlere basitçe su ilave edilmesi veya ürünlerin seyreltilmesi veya suyunun alınması veya denatürasyonu,

l) Tamamlanmış bir ürün oluşturmak üzere parçaların basit montajı veya ürünlerin parçalarına ayrılması,

m) Hayvan kesimi,

n) (a) ila (m) bentlerinde belirtilen işlemlerin iki veya daha fazlasının bir arada yapılması.

(2) Belirli bir ürüne uygulanan işçilik veya işlemin birinci fıkra hükümleri çerçevesinde yetersiz kabul edilip edilmeyeceğine karar verilirken, Türkiye’de ya da Malezya’da gerçekleştirilen işlemlerin tümü birlikte dikkate alınır.

(3) Birinci fıkranın amacına uygun olarak, yerine getirilmesi için özel vasıflara ya da özellikle bunun için üretilmiş veya kurulmuş makine, cihaz veya ekipmana gerek duyulmayan işlemler basit olarak kabul edilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nitelendirme Birimi, Aksesuarlar, Yedek Parçalar, Aksam, Setler ve Etkisiz Unsurlar

Nitelendirme birimi

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanması amacıyla, nitelendirme birimi, AS kullanarak sınıflandırma yapılırken temel birim olarak kabul edilen belirli bir üründür. Buna göre:

a) Muhtelif maddelerin montajı veya gruplandırılmasından oluşan bir ürün, AS’de tek bir pozisyonda sınıflandırıldığında, bu ürünün tümü, nitelendirme birimini oluşturur.

b) Bir sevkiyat, AS’de aynı pozisyon içinde sınıflandırılan, belli sayıda aynı üründen oluşuyorsa, her bir ürün bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanışı sırasında münferiden değerlendirilir.

(2) AS’nin 5 inci Genel Kuralı çerçevesinde ambalaj, sınıflandırma açısından ürüne dâhil ediliyorsa, menşe tespiti açısından da dâhil edilir.

Aksesuarlar, yedek parçalar ve aksam

MADDE 11 – (1) Eşyanın bir kısmını oluşturan ve o eşya ile birlikte teslim edilen standart aksesuarlar, yedek parçalar, aksam ve tanıtıcı veya diğer bilgilendirici mahiyetteki malzemeler, o eşyanın bir parçası olarak kabul edilir ve menşeli eşyanın üretiminde kullanılan menşeli olmayan tüm girdilerin ilgili tarife sınıflandırması değişikliği kuralını yerine getirip getirmediğinin tespitinde;

a) O aksesuarlar, yedek parçalar, aksam ve tanıtıcı veya diğer bilgilendirici mahiyetteki malzemelerin o eşya ile birlikte sınıflandırılmış ve o eşyadan ayrı olarak faturalandırılmamış olması ve

b) O aksesuarlar, yedek parçalar, aksam ve tanıtıcı veya diğer bilgilendirici mahiyetteki malzemelerin miktar ve kıymetinin o eşya için mutad olması

kaydıyla dikkate alınmaz.

(2) Perakende satışa yönelik paketlerin ve paketleme malzemelerinin kıymeti, duruma göre o paketlerin ve paketleme malzemelerinin o eşya ile bir bütün oluşturduğunun değerlendirilmesi kaydıyla, o eşyanın menşeli olup olmadığının tespitinde dikkate alınır.

(3) Bir eşyanın Ek-2’de yer verilen tarife sınıflandırması değişikliği kuralına tabi olduğu hallerde, paketlenmiş eşya ile birlikte sınıflandırılan paketler ve paketleme malzemeleri menşe tespitinde dikkate alınmaz.

(4) Bir eşyanın nakliyatında ayrı olarak kullanılan paketleme malzemeleri ve konteynerler bu gibi eşyanın menşesinin tespitinde dikkate alınmaz.

Setler

MADDE 12 – (1) AS’nin (3) sayılı Genel Kuralında tanımlanan setler, ürünlerin tüm bileşenleri menşeli olduğunda, menşeli olarak kabul edilir. Ancak, bir set menşeli ve menşeli olmayan ürünlerden oluştuğunda, menşeli olmayan ürünlerin kıymeti, setin fabrika çıkış fiyatının %15’ini aşmıyorsa, set bir bütün olarak menşeli olarak kabul edilir.

Etkisiz unsurlar

MADDE 13 – (1) Bir ürünün menşeli olup olmadığını belirlemek için, ürünün imalatında kullanılabilecek olan ve fiziksel olarak eşyaya dâhil edilmeyen:

a) Enerji, yakıt, katalizör ve çözücülerin,

b) Teçhizat ve ekipmanın,

c) Makineler, aletler, kalıplar ve şablonların,

ç) Makine yağları, gres yağları, birleştirme malzemeleri ve üretimde veya ekipmanların ve binaların işletilmesinde kullanılan diğer malzemelerin,

- d) Eldivenler, gözlükler, ayakkabılar, kıyafetler, güvenlik ekipman ve malzemelerin,
e) Eşyanın test veya kontrol edilmesi için kullanılan ekipman, cihaz ve malzemelerin,
f) Ürünün nihai bileşimine girmeyen ve girmesi amaçlanmayan eşyanın menşeyini belirlemek gerekmez.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Ülkesel Gereklilikler**

Ülkesellik ilkesi

MADDE 14 – (1) 5 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere, menşe statüsü kazanılmasına ilişkin İkinci Bölümde yer alan koşullar, Taraf ülkelerden birinde kesintisiz olarak yerine getirilir.

(2) Bir Taraf ülkeden Taraf olmayan bir ülkeye ihraç edilmiş olan menşeli eşyanın, geri gelmesi halinde;

- a) Geri gelen eşyanın, ihraç edilmiş eşya ile aynı olduğu ve
b) Söz konusu ülkede bulunma veya ihraç edilme süresi içerisinde, iyi koşullarda muhafaza edilmeleri için gerekli olanların ötesinde herhangi bir işleme tabi tutulmadığı hususları gümrük idarelerini tatmin edecek şekilde ispat edilmediği takdirde menşeli olmadığı kabul edilir.

Doğrudan nakliyat

MADDE 15 – (1) Taraf ülkelerden birinde ithal edilecekleri beyan edilen ürünler, menşeli oldukları kabul edilen diğer Taraf ülkeden ihraç edilmiş olan ürünlerle aynı olmalıdır. Bu ürünlerin, ithal edileceklerinin beyan edilmesinden önce değiştirilmemiş, herhangi bir şekilde dönüştürülmemiş veya iyi koşullarda muhafaza edilmelerine yönelik işlemler dışında bir işlemde geçmemiş olmaları gerekir. Ürünlerin depolanması veya sevkiyatı ve sevkiyatın bölünmesi, bu işlemlerin ihracatçının veya eşyanın sonraki hamilinin sorumluluğu altında gerçekleştirildiği yerde yapılabilir. Bu ürünlerin, transit ülkelerde kaldığı süre boyunca gümrük gözetimi altında olması gerekir.

(2) Gümrük idarelerine aksini gösterecek bir sebep olmadığı sürece, birinci fıkra hükümlerinin yerine getirilmiş olduğu kabul edilir. Bu hallerde, gümrük idareleri beyan sahibinden, konşimento gibi yükleniciye ait taşımacılık belgeleri ya da ambalaj işaret veya numaralarına dayanan gerçek veya somut kanıtlar ya da eşyanın kendisiyle ilgili her tür kanıt dâhil olmak üzere, bu hükümlerin yerine getirildiğine dair herhangi bir usulde verilebilecek tüm kanıtları temin etmesini talep edebilir.

Sergiler

MADDE 16 – (1) Üçüncü bir ülkeye sergilenmek üzere gönderilen ve sergiden sonra Türkiye'ye veya Malezya'ya ithal edilmek üzere satılan menşeli ürünler, gümrük idarelerinin;

- a) Bir ihracatçının bu ürünleri Türkiye'den veya Malezya'dan serginin düzenlendiği ülkeye naklettiği ve orada sergilediği,
b) Ürünlerin bu ihracatçı tarafından Türkiye'deki veya Malezya'daki bir kimseye satıldığı veya tasarrufuna verildiği,
c) Ürünlerin sergi süresi içinde veya sergiden hemen sonra, sergilenmek üzere gönderildikleri durumda sevk edildiği,
ç) Ürünlerin sergilenmek üzere gönderildikleri andan itibaren, bu sergide teşhir edilmek dışında başka bir amaçla kullanılmadığı

hususlarında tatmin edilmesi kaydıyla, ithalatta Anlaşma hükümlerinden yararlanır.

(2) Beşinci Bölüm hükümleri uyarınca, bir menşe ispat belgesi düzenlenmeli veya hazırlanmalı ve usullere uygun olarak ithalatçı Taraf ülke gümrük idaresine ibraz edilmelidir. Serginin adı ve adresi bu belgede gösterilmelidir. Gerektiğinde, ürünlerin sergilendikleri koşullara dair ek kanıtlayıcı belgeler istenebilir.

(3) Birinci fıkra, özel amaçla yabancı ürün satmak üzere kurulmuş işyeri veya mağazalarda düzenlenmemiş olan ve ürünlerin gümrük denetimi altında kaldığı her türlü ticaret, sanayi, tarım ve el sanatları sergi, fuar veya benzeri umumi gösterilere uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Eşyanın Menşeyinin İspatı, Menşe Belgesinin Düzenlenmesi ve Vize İşlemleri

Genel koşullar

MADDE 17 – (1) Türkiye menşeli ürünler Malezya'ya ithal edilirken ve Malezya menşeli ürünler Türkiye'ye ithal edilirken:

a) Bir örneği Ek-3'te yer alan Menşe Belgesi veya
b) 18 inci maddenin birinci fıkrasında belirtilen durumlarda, ihracatçı tarafından, söz konusu ürünleri teşhislerini mümkün kılmaya yeterli ayrıntıda tanımlayan fatura, teslimat notu veya başka herhangi bir ticari belge üzerinde belirtilen, metni Ek-4'te yer alan fatura beyanı

ibrazıyla Anlaşma'dan yararlanırlar.

(2) Birinci fıkraya rağmen, bu Yönetmelik kapsamındaki menşeli ürünler, 31 inci maddede belirtilen durumlarda, Menşe Belgesi veya fatura beyanından herhangi birinin ibrazına gerek olmaksızın Anlaşmadan yararlanırlar.

Fatura beyanı koşulları

MADDE 18 – (1) 17 nci maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde atıfta bulunulan fatura beyanı;

a) 35 inci madde anlamında bir onaylanmış ihracatçı tarafından veya
b) Toplam kıymeti 10.000 ABD Dolarını geçmeyen menşeli ürünler ihtiva eden ve bir veya daha fazla paketten oluşan bir sevkiyat için, herhangi bir ihracatçı tarafından hazırlanabilir.

(2) Bir fatura beyanı, ancak söz konusu ürünlerin Türkiye veya Malezya menşeli olduğu ve bu Yönetmeliğin diğer tüm şartlarını karşıladığı hallerde düzenlenebilir.

(3) Fatura beyanında bulunan ihracatçı, ihracatçı Taraf ülkenin gümrük idaresinin veya yetkili makamlarının talebi halinde, söz konusu eşyanın menşe statüsünü ve bu Yönetmeliğin diğer koşullarının yerine getirilmiş olduğunu ispatlayan tüm ilgili belgeleri her an ibraz etmeye hazırlıklı olur.

(4) Fatura beyanı, ihracatçı tarafından, metni Ek-4'te verilen, ihracatçı Taraf ülkenin iç mevzuat hükümleriyle uyumlu şekilde fatura, teslimat notu veya başka bir ticari belge üzerine İngilizce olarak daktilo edilmesi, damgalanması veya basılmasıyla hazırlanır. Eğer beyan el yazısı ile yapılırsa, açık ve okunaklı şekilde matbaa harfleriyle ve mürekkeple yazılır. Bu durumda, söz konusu formlar üzerinde silinti ve değişikliklere izin verilmez.

(5) Fatura beyanları, ihracatçının kendi el yazısı ile atacağı orijinal imzasını ihtiva eder. Ancak, 35 inci madde anlamında onaylanmış ihracatçıdan, kendi adıyla hazırlanmış herhangi bir fatura beyanının kendi el yazısıyla imzalanmış addedilerek tüm sorumluluğunu üzerine aldığına dair yazılı bir taahhünameyi ihracatçı Taraf ülkenin gümrük idaresine veya yetkili makamlarına vermiş olması koşuluyla, bu beyanı imzalama şartı aranmaz.

(6) Bir fatura beyanı, ihracatçı tarafından ait olduğu ürünlerin ihracatı sırasında veya ait olduğu ürünlerin ithalatından itibaren 12 ay içerisinde ithalatçı Taraf ülkede ibrazı koşuluyla, ihracattan sonra hazırlanabilir.

Üçüncü ülke faturası

MADDE 19 – (1) İthalatçı Taraf ülke yetkili makamları, faturanın üçüncü bir ülkede yerleşik bir şirket veya söz konusu şirketin hesabına çalışan bir ihracatçı tarafından düzenlendiği durumlarda, ilgili eşyanın bu Yönetmeliğin gerekliliklerini yerine getirmesi koşuluyla, Menşe Belgesini veya fatura beyanını kabul edebilirler.

Menşe Belgesinin düzenlenme işlemleri

MADDE 20 – (1) İhracatçılar veya yetkili kanuni temsilcileri Menşe Belgesini, bu belgenin arka sayfasında yazılı kurallara uygun olarak doldurur.

(2) Birinci fıkra hükümlerine göre:

a) Belge, İngilizce olarak ihracatçı Taraf ülkenin ulusal mevzuat hükümleri çerçevesinde doldurulur.

b) Belge, yazı makinesi veya elle doldurulabilir. Elle doldurulması halinde, mürekkepli kalem ve matbaa harfleri kullanılır.

c) Belge üzerinde silinti ve birbiri üzerine yazılmış sözcük ve ilaveler bulunamaz ve değişiklikler, doğru olmayan kayıtların üzeri çizilerek gerekli düzeltmelerin eklenmesi suretiyle yapılır. Bu şekilde yapılan düzeltmelerin belgeyi düzenleyen kişi tarafından imzalanması ve gümrük idaresi tarafından tasdik edilmesi gerekir.

ç) Belgede kayıtlı her bir maddeye sıra numarası verilir ve madde aralarında boşluk bırakılmaz. Son kaydın hemen altına sonradan bir ilave yapılmasını önlemek üzere yatay bir çizgi çekilerek kullanılmayan yerler çapraz bir çizgiyle iptal edilir.

d) Belgede kayıtlı eşya, tanınmalarına olanak verecek kesinlikte ve ticari deyimleri ile hiçbir tereddüde yer vermeyecek açıklıkta cins, nevi, nitelik ve miktar olarak ayrıntılı bir biçimde beyan edilir.

(3) İhracatçılar veya yetkili kanuni temsilcileri, Menşe Belgesi başvuru formlarının arka yüzünde yer alan İhracatçı Beyanında belirtilen hususları yer ve tarih belirterek imzalar.

İhracatçının ibraz yükümlülüğü

MADDE 21 – (1) Menşe Belgesi düzenlenmesi için başvuruda bulunan ihracatçı, bu belgeleri düzenleyecek gümrük idarelerinin veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşların talep edebileceği, söz konusu ürünün menşe statüsü ile bu Yönetmeliğin diğer hükümlerinin yerine getirilmiş olduğunu tevsik eden ilgili bilgi ve belgeleri vermekle yükümlüdür.

Başvurunun değerlendirilmesi

MADDE 22 – (1) İhracatçılar veya yetkili kanuni temsilcileri tarafından 20 nci madde hükümlerine uygun olarak doldurulan ve imzalanan belge gümrük idarelerine veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlara verilir.

(2) Gümrük idareleri veya Bakanlıkça yetkilendirilen kişi veya kuruluşlar, Menşe Belgesinin kurallara uygun olarak doldurulup doldurulmadığını kontrol edip belgede kayıtlı eşyanın 5 veya 6 ncı madde hükümleri gereğince Türkiye menşeli olduğu veya sayıldığı hususunda, ihracata ait diğer evrakı da inceleyerek kesin bir kanıya vardıldıktan sonra gerekli işlemleri tamamlar.

Menşe Belgesinin gümrük idaresince incelenmesi

MADDE 23 – (1) Gümrük idareleri, 22 nci madde hükümleri çerçevesinde başvurunun değerlendirilmesini müteakip;

a) Menşe Belgesinin bu Yönetmelikteki şartlara uygun olup olmadığını, özellikle ürünün tanımı için ayrılmış bulunan boşluğun her türlü sahte ilaveler yapılması imkânını ortadan kaldıracak şekilde doldurulup doldurulmadığını,

b) İhraç konusu eşyanın cins, nevi, nitelik ve miktar itibarıyla dolaşım belgesindeki kayıtlara uygun olup olmadığını,

c) İhraç konusu eşyanın menşeli olduğunu veya sayıldığını, ürün ve imalatında kullanılan girdilere ait diğer evrakın yanı sıra, nakliyeciler tarafından verilen kara, demiryolu, hava ve deniz taşımalarına ilişkin konşimento, manifesto, yük senetleri, fatura ve beyannameye eklenen diğer belgeleri ve gerektiğinde muhasebe kayıt ve defterlerini incelemek ve ihraç konusu eşyayı 7/10/2009 tarihli ve 27369 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğindeki esaslara göre muayene etmek suretiyle kontrol eder.

(2) Bu şekilde Menşe Belgesinin kontrolü yapıldıktan sonra 24 üncü madde hükümleri uyarınca vize işlemine geçilir.

Menşe Belgesinin vize edilmesi

MADDE 24 – (1) İhracatçılar tarafından vize edilmek üzere ibraz olunan, usulüne uygun olarak doldurulmuş Menşe İspat Belgesi, 22 ve 23 üncü maddeler uyarınca yapılacak değerlendirme ve incelemelerin uygun sonuç vermesi halinde gümrük idaresince vize edilir.

(2) Menşe Belgesinin gümrük idaresince vize edilmesini talep etme hakkı, bizzat ihracatçıya veya gümrük beyannamelerini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisine aittir. Yetkili olmayan kişiler tarafından yapılan vize talepleri, gümrük idaresince reddedilir.

(3) Menşe Belgesinin gümrük vizesine ayrılması (11) numaralı kutusunun doğru olarak ve noksansız doldurulması şarttır. Yanlış veya noksan yapılan vize işlemi belgeyi geçersiz kılar ve sonradan kontrol sebeplerinden birini teşkil eder.

(4) Gümrük idareleri, Menşe Belgesindeki (11) numaralı vize kutusuna; gümrük beyannamesinin tarihi, sayısı ve gümrük idaresinin açık posta adresini, yazı makinesi veya mürekkepli kalemle ve matbaa harfleriyle okunabilecek şekilde olmasına özen göstererek yazar ve idarenin okunabilir mührünü işaretli bölümdeki yere basarak, tarih, imza ve kaşe koymak suretiyle vize işlemi tamamlar.

(5) Menş e Belgesi Anlaş ma ile sağ lanan tercihli ticarete yazılı delil olarak ancak gümrük idaresinin vizesi ile hüküm ifade edeceğ inden, düzenlenme iş lemi vize ile tamamlanmış olur.

(6) Düzenlenen Menş e Belgesi fiili ihraç gerçekleşt iğ i veya kesinleşt iğ i anda ihracatç ıya verilmek üzere hazır bulundurulur.

(7) Biri beyaz üzerine yeş il meneviş zeminli, dördü beyaz olan beş nüshalık takım halinde düzenlenir. Gümrük idareleri, ihracatın gerçekleş mesinden sonra menş e belgelerinin ithalatç ı gümrük idaresine ibraz edilecek yeş il renkte zemini olan ilk nüshası ile ihracatç ıda kalacak beyaz nüshayı ihracatç ıya verirler. Gümrük İdareleri, kalan beyaz renkli nüshalardan birini gümrük idaresinde alıkoyar ve diğ er nüshayı, ihracatı takip eden ilk iş günü içinde teyit nüshası olarak alıkonulmak üzere ilgili kiş i veya kuruluş a gönderirler.

ALTINCI BÖLÜM

Menş e Belgesinin Sonradan Verilmesi, İkinci Nüsha Düzenlenmesi ve Değ iştirilmesi

Sonradan düzenlenen Menş e Belgesi

MADDE 25 – (1) Bir Menş e Belgesi, 20 nci maddeye rağ men, istisnai olarak:

a) Hatalar, istenmeyerek yapılan ihmaller veya özel durumlar nedeniyle, ihracat esnasında düzenlenmemiş ise veya

b) Gümrük idareleri veya Bakanlıkça yetkilendirilen kiş i veya kuruluş lar bir Menş e Belgesinin düzenlenmiş , ancak teknik nedenlerle ithalatta kabul edilmemiş olduğ u hususunda tatmin edilirse

ait olduğ u eş yanın ihracatından sonra, ihracat tarihinden itibaren en geç 12 ay içerisinde düzenlenebilir.

(2) Birinci fıkranın uygulanması açısından, bizzat ihracatç ı veya gümrük beyannamelerini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisi eş yanın cinsi, nevi, niteliğ i ve miktarını, ambalaj şek lini, marka ve numaralarını, iş aretlerini, çıkış iş leminin yapıldığ ı gümrük idaresinin adını, gümrük beyannamesinin tarih ve sayısını belirterek yazılı talepte bulunur. Söz konusu eş ya için ihraç sırasında Menş e Belgesi verilmediğ ini veya Menş e Belgesinin Malezya yetkili makamlarınca teknik nedenlerle kabul edilmediğ ini sebepleri ile birlikte yazılı olarak beyan eder. Usulüne uygun olarak doldurulmuş Menş e Belgesini imzalayıp talep yazısına ekler.

(3) Bu maddede belirtilen ş artları yerine getiren ihracatç ının veya gümrük beyannamelerini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisinin talebi, ilgili gümrük idareleri veya Bakanlıkça yetkilendirilen kiş i veya kuruluş lar tarafından incelenir. Söz konusu ihraç eş yasına ait gümrük beyannamesi ve ekleri diğ er evrak ile varsa bu iş leme dair dosyaların incelenmesi ve kontrolü sonucunda, ihracatç ının beyanına tamamen uygun olduğ u anlaşıldığ ı takdirde Menş e Belgesi verilir ve vize edilir.

(4) İhracattan sonra verilen Menş e Belgesinin (7) numaralı "Gözlemler" baş lıklı kutusuna, belgenin sonradan verildiğ ini belirtmek üzere İngilizce "ISSUED RETROSPECTIVELY" ifadesi yazılır.

İkinci nüsha Menş e Belgesinin düzenlenmesi

MADDE 26 – (1) Menş e Belgesinin ç alınma, kaybedilme ve hasar görmesi hallerinde ihracatç ı veya gümrük beyannamelerini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisi, ilk belgeyi düzenleyen gümrük idaresine veya Bakanlıkça yetkilendirilen kiş i veya kuruluş lara başvurarak belgenin ikinci bir nüshasının düzenlenmesini talep edebilir.

(2) Gümrük idareleri, kendilerinde bulunan ve ihraç iş lemi yapılmış olan eş yaya ait belgelere ve ilk belgeye uygun olarak düzenlendiğ ini tespit ettikten sonra ikinci nüsha Belgenin vize iş lemini yapar.

(3) Ancak gümrük vizesi kutusuna vize tarihi olarak hüküm ifade etmek üzere, ilk dolaş ım belgesinin vize tarihi ve seri numarası yazılır.

(4) İhracattan sonradan verilen Menş e Belgesinin (7) numaralı "Gözlemler" baş lıklı kutusuna, Belgenin ikinci nüsha olduğ unu belirtmek üzere İngilizce "DUPLICATE" ifadesi yazılır.

Menş e Belgesinin değ iştirilmesi

MADDE 27 – (1) Menş eli ürünler gümrük idaresinin kontrolü altında iken ürünün tamamının veya bir bölümünün Türkiye içinde başka bir yere gönderilmesi gerektiğ i durumda, gönderilecek

kısım için asıl belge yerine geçmek üzere bir veya birden çok müfrez Menşe Belgesi düzenlenir ve durum esas Menşe Belgesi üzerine kayıt düşülür.

(2) Müfrez Menşe Belgesi düzenlenme talebi eşyayı kontrol altında bulunduran gümrük idaresine yazılı olarak yapılır. İlgili idare tarafından gerekli her türlü inceleme yapılarak bu Yönetmelik hükümlerine uygun olması halinde talep yerine getirilir.

(3) Düzenlenen müfrez belge bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanmasında Menşe Belgesi olarak kabul edilir.

(4) Esas Menşe Belgesinin tarih ve seri numarası müfrez belgenin veya belgelerin (7) numaralı "Gözlemler" kutusuna yazılır, aslına ve tüm nüshalarına "MÜFREZ BELGEDİR" kaşesi basılır.

(5) Gümrük idaresi, esas Menşe Belgesi ile buna dayanılarak düzenlenen yeni belgenin veya belgelerin beyaz nüshasını muhafaza eder.

YEDİNCİ BÖLÜM

İbraz

Menşe ispat belgesinin geçerliliği

MADDE 28 – (1) Bir menşe ispat belgesi, ihracatçı Taraf ülkede düzenlenme tarihinden itibaren 12 ay süreyle geçerli olur ve bu süre zarfında ithalatçı Taraf ülkenin gümrük idarelerine ibraz edilmelidir.

(2) Birinci fıkrada belirtilen son ibraz tarihinden sonra ithalatçı Taraf ülkenin gümrük idarelerine ibraz edilen menşe ispat belgeleri, bu belgelerin belirlenen son tarihe kadar ibraz edilememesinin istisnai durumlardan kaynaklanması halinde, tercihli muamele uygulanmak üzere kabul edilebilir.

(3) Diğer geç ibraz hallerinde ithalatçı Taraf ülkenin gümrük idareleri, ürünlerin belirtilen son tarihten önce gümrüğe sunulmuş olması kaydıyla menşe ispat belgelerini kabul edebilir.

(4) Menşe ispat belgelerinin ibraz süresinden sonra tercihli muameleden yararlanması için, bu sürenin bitiminden önce eşyanın gümrüğe gelmiş ve yine bu süreden önce ithalatçı veya gümrük beyannamesini imzalamaya yetkili kanuni temsilcisi tarafından yazılı olarak ilgili gümrük idaresine başvurulmuş olması gerekmektedir.

(5) İlgili gümrük idaresi durumu bağlı olduğu gümrük ve ticaret bölge müdürlüğüne intikal ettirir. İlgili gümrük ve ticaret bölge müdürlüğü konuyu inceleyerek mücbir sebep ve olağanüstü hal mevcudiyetine kanaat getirir ve ek süre istemine ilişkin gerekçeleri haklı bulur ise belgenin süresini en çok bir ay uzatabilir.

Menşe ispat belgesinin ibrazı

MADDE 29 – (1) Menşe ispat belgeleri, ithalatçı Taraf ülkedeki usullere uygun olarak bu ülkenin gümrük idarelerine ibraz edilir. Anılan idareler, menşe ispat belgesinin çevirisini ve ayrıca, ithalat beyanına eşlik edecek şekilde, ürünlerin bu Yönetmeliğin koşullarını sağladığına ilişkin ithalatçının beyanını da talep edebilir.

(2) Eşyanın tercihli rejiminden yararlanmasını teminen ibrazı gereken menşe ispat belgesinin, bu belgeyle ilgili eşyanın fiili ithalinden evvel veya fiili ithali sırasında ibraz edilememesi ve ilgili ithalatçı tarafından eşyanın bekletilmeden ithalinin istenilmesi durumunda, tercihli rejim uygulanmaz ve indirimsiz vergi nispetleri üzerinden tahakkuk yapılarak vergiler kesin olarak tahsil edilir. Ancak bu kabil eşyanın fiili ithalini müteakip süreleri içerisinde, usulüne uygun menşe ispat belgesi işlemi yapan gümrük idaresine ibraz olduğu takdirde; ibraz olunan belgenin ithal edilen eşyaya ait olduğunun gümrük beyannamesi ve ekleri belgelerle karşılaştırılarak anlaşılması ve belgenin geçerlilik süresinin geçirilmemiş olduğunun tespiti kaydıyla tercihli vergi oranına göre hesaplanan vergi tutarları ile tercihsiz vergi oranına göre hesaplanan vergi tutarları arasındaki fark mükelleflerine iade edilir.

Parçalar halinde ithalat

MADDE 30 – (1) İthalatçının talebi üzerine ve ithalatçı Taraf ülkenin gümrük idaresince belirlenen şartlara binaen, AS'nin 2(a) Genel Kuralı anlamındaki birleştirilmemiş veya monte edilmemiş halde olan ve AS'nin XVI ve XVII nci bölümlerinde veya 7308 ve 9406 pozisyonlarında yer alan ürünlerin, parçalar halinde ithal edilmesi halinde, bu tür ürünler için tek bir menşe ispat belgesi, ilk parçanın ithalatı sırasında gümrük idaresine ibraz edilir.

Menşe ispat belgesinden muafiyet

MADDE 31 – (1) Malezya'dan Türkiye'ye gerçek kişilerden gerçek kişilere küçük paketler halinde gönderilen veya Malezya'dan Türkiye'ye seyahat eden yolcunun zati eşyasını oluşturan ürünler, ticari amaçlarla ithal edilmemişlerse ve bu Yönetmeliğin şartlarına uydukları beyan edilirse ve böyle bir beyanın doğruluğundan şüphe edilmiyorsa, menşe ispat belgesinin ibrazına gerek olmaksızın menşeli olarak kabul edilirler. Malezya'dan Türkiye'ye postayla gönderilen ürünler için bu beyan, CN22/CN23 gümrük beyannamesi üzerinde veya bu belgeye eklenen bir kâğıt üzerinde yapılabilir.

(2) Malezya'dan Türkiye'ye arızî olarak yapılan ve yalnızca alıcıların veya yolcuların veya bunların ailesinin kişisel kullanımına yönelik ürünlerin ithalatı, ürünlerin cinsinden ve miktarından ticari amaç güdümediği aşıkârsa ticari amaçlı ithalat olarak kabul edilmez.

(3) Ayrıca, birinci ve ikinci fıkralarda atıfta bulunulan ürünlerin toplam kıymeti, küçük paketler için 500 Euro'yu veya yolcunun zati eşyasını oluşturan ürünler için 1.200 Euro'yu aşamaz.

(4) Türkiye menşeli olup, Malezya'ya ihraç edilen ve FOB kıymeti 200 ABD Dolarını geçmeyen eşyanın sevkiyatında, bu ithalatın menşe ispat belgesi ibrazından kaçınmak amacıyla taahhüt veya tertip edilmiş olduğunun doğal olarak değerlendirilebileceği bir veya birden fazla ithalatın parçasını teşkil etmemesi kaydıyla, menşe ispat belgesi zorunluluğundan feragat edilebilir.

Destekleyici belgeler

MADDE 32 – (1) 18 inci maddenin üçüncü fıkrasında ve 21 inci maddede belirtilen, bir fatura beyanı veya Menşe Belgesi kapsamındaki ürünlerin Türkiye menşeli olduğunu ve bu Yönetmeliğin diğer koşullarını yerine getirdiğini ispatlamak amacıyla kullanılacak belgeler, Menşe Belgesi veya fatura beyanına ilaveten;

a) İhracatçı veya tedarikçi tarafından, söz konusu eşyanın elde edilmesi için gerçekleştirilen işlemleri belgeleyici nitelikte, örneğin hesaplarında veya iç muhasebesinde yer alan doğrudan deliller,

b) Türkiye'de düzenlenmiş veya hazırlanmış, kullanılan girdilerin menşe statüsünü ispatlayan belgeler,

c) Türkiye'de düzenlenmiş veya hazırlanmış; Türkiye'de girdiler üzerinde yapılan işçilik veya işlemi ispatlayan belgeler ve/veya

ç) Türkiye'de bu Yönetmelik uyarınca düzenlenmiş veya hazırlanmış olan, kullanılan girdilerin menşe statüsünü ispatlayan Menşe Belgeleri veya fatura beyanları, olabilir.

Menşe ispat belgeleri ile destekleyici belgelerin muhafaza edilmesi

MADDE 33 – (1) Menşe Belgesi düzenlenmesi için başvuruda bulunan ihracatçı, 21 inci maddede belirtilen belgeleri en az üç yıl muhafaza eder.

(2) Fatura beyanında bulunan ihracatçı, işbu beyanın bir nüshasını ve 18 inci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen belgeleri en az üç yıl muhafaza eder.

(3) İthalatçı Taraf ülke yetkili makamları, kendisine ibraz edilen Menşe Belgelerini ve fatura beyanlarını en az üç yıl muhafaza eder.

Farklılıklar ve şekli hatalar

MADDE 34 – (1) Menşe ispat belgesi üzerindeki ibareler ile ürünlerin ithalat işlemlerini yerine getirmek amacıyla gümrük idarelerine ibraz edilen belgeler üzerindeki ibareler arasında bulunabilecek küçük tutarsızlıklar, sunulan ürünlere karşılık geldiğinin usulünce tespit edilmesi kaydıyla, menşe ispat belgesini kendiliğinden geçersiz kılmaz.

(2) Menşe ispat belgesi üzerindeki ifadelerin doğruluğu üzerinde şüphe yaratması söz konusu olmayan, daktilo hatası gibi bariz şekli hatalar, menşe ispat belgesinin reddedilmesini gerektirmez.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Basitleştirilmiş Usuller

Onaylanmış ihracatçı

MADDE 35 – (1) Taraf Ülkeler arasındaki ticarete aşağıdaki hükümler çerçevesinde basitleştirilmiş işlem uygulanması mümkündür. Bakanlık;

a) Sık sık Menşe Belgesi düzenlenmesini gerektiren sevkiyat yapan,

b) Eşyanın menşe statüsünün ve bu Yönetmelik hükümlerinin yerine getirildiğinin saptanması için gerekli her türlü teminatı gümrük idarelerine veren,

c) Vergi ve gümrük mevzuatı ile ilgili ciddi ve mükerrer suç işlememiş olan,

ç) Gümrük idarelerinin faaliyetlerini denetlemesine imkân verecek kayıtlara sahip olan,

gerçek ve tüzel kişilere, eşyanın kıymetine bakılmaksızın Ek-4'te yer alan Fatura Beyanını hazırlayabilmesi konusunda onaylanmış ihracatçı yetkisi verebilir.

(2) Bakanlık, basitleştirilmiş işlem uygulamasını teminen yetki belgesi verilmesi ve yetkinin onaylanmış ihracatçı tarafından kullanımının izlenmesine ilişkin usulleri belirler.

Onaylanmış ihracatçı yetkisinin iptali

MADDE 36 – (1) Onaylanmış ihracatçıların bu Yönetmelikteki hükümlere aykırı hareket etmeleri ya da verilen yetkide öngörülen koşullara uymamaları veya bu koşulların ortadan kalkması halinde, cezai hükümler saklı kalmak üzere verilen yetki Bakanlıkça geçici olarak geri alınabilir veya iptal edilebilir.

DOKUZUNCU BÖLÜM

ABD Doları veya Euro Cinsinden İfade Edilen Tutarlar

ABD Doları veya Euro cinsinden ifade edilen tutarlar

MADDE 37 – (1) 18 inci madde ile 31 inci madde hükümlerinin uygulanmasında, eşyanın ABD Doları veya Euro dışında bir para birimi üzerinden faturalandırıldığı durumlarda, Taraf ülkelerin ulusal para birimleri cinsinden ifade edilen ABD Doları veya Euro tutarına eşit tutarlar, Taraf ülkelerin her biri tarafından yıllık olarak sabitlenir.

(2) Bir sevkiyat, ilgili ülkede sabitlenen tutara göre, faturanın düzenlendiği para birimine atıf yapılmak suretiyle, 18 inci madde ile 31 inci madde hükümlerinden yararlanır.

ONUNCU BÖLÜM

İdari İşbirliği Düzenlemeleri

Karşılıklı yardım

MADDE 38 – (1) Her bir Taraf ülke, Menşe Belgesini düzenleyecek ve menşe ispat belgelerini kontrol edecek kendi Yetkili Makamlarının isimleri ve adresleri konusunda diğer Taraf ülkeyi bilgilendirir ve söz konusu makamlar tarafından kullanılacak resmi mühürleri temin eder. İsim, adres, imza örnekleri veya resmi mühürlerdeki değişiklikler aynı şekilde ivedilikle bildirilir.

(2) Bu Yönetmeliğin doğru bir şekilde uygulanmasını teminen, Türkiye ve Malezya, yetkili gümrük idareleri ve usulüne uygun olarak yetkilendirilmiş makamları aracılığıyla, Menşe Belgesinin veya fatura beyanlarının doğruluğunun ve bu belgelerde verilen bilgilerin uygunluğunun kontrolünde birbirlerine yardımcı olurlar.

Menşe ispat belgelerinin kontrolü

MADDE 39 – (1) İthalatçı ülke yetkili makamları, Menşe Belgelerinin sonradan kontrolünü talep edebilir.

(2) İthalatçı ülke yetkili makamı, ihracatçı ülke yetkili makamınca verilen Menşe Belgelerinin gerçekliği veya eşyanın gerçek menşesine ilişkin bilgilerin doğruluğu hakkında makul bir şüphesi olduğunda veya sondaj usulü ile yapacağı kontrol sonucunda anılan belgeleri sonradan kontrol talebi ile 24 üncü madde hükümleri çerçevesinde vizeyi yapan ihracatçı ülke yetkili makamına geri gönderir.

(3) İthalatçı ülke yetkili makamları Menşe Belgesi ve fatura yahut bu belgelerin birer kopyasını, gerektiğinde araştırmanın gerekçelerini de belirterek ihracatçı ülkenin yetkili makamlarına geri gönderir. Menşe ispat belgesinde yer alan bilgilerin doğru olmadığı kanaatini uyandıran elde edilmiş tüm belge ve bilgi, kontrol talebini desteklemek üzere gönderilir.

(4) Sonradan kontrol işlemleri veya eldeki başka bilgilerden bu Yönetmelik hükümlerinin ihlal edildiğinin anlaşılması durumunda Gümrük İdaresi, re'sen veya Malezya'nın talebi üzerine inceleme yapar ya da bu tür bir ihlalin belirlenmesi ve önlenmesine yönelik olarak ivedi bir inceleme başlatır.

Sonradan kontrol işlemleri

MADDE 40 – (1) Menşe Belgelerinin kontrol talebi, bu belgelerin 24 üncü madde hükümleri çerçevesinde vizeyi yapan Gümrük İdaresine gönderilmesi suretiyle yapılır.

(2) Menşe Belgelerinin kontrol talebi; Menşe Belgesinde yer alan (13) numaralı kutunun, kontrol talebinde bulunan ithalatçı ülke yetkili makamının adı ve açık posta adresi, yazı makinesi veya mürekkepli kalemle ve matbaa harfleri ile yazılarak doldurulması suretiyle yapılır.

(3) Kontrol talebinde bulunulan yer ve tarih belirtilip mühür, imza ve kaşe koymak suretiyle onaylanır.

Sonradan kontrol talebinin incelenmesi

MADDE 41 – (1) Kontrol, ihracatçı ülke yetkili makamı tarafından yapılır. Bu amaçla, ihracatçı ülke yetkili makamı, her türlü delil talep etme ve ihracatçının hesaplarını denetleme veya gerekli gördüğü diğer kontrolleri yapabilme yetkisine sahiptir.

(2) İhracatçı ülke yetkili makamları Menşe Belgesinin kontrol sonucunu Menşe Belgesinde yer alan (14) numaralı kutudaki bölümü aşağıdaki şekilde doldurmak suretiyle belirtir:

- a) Birinci veya ikinci maddelerden uygun olanın önüne (x) işareti konur.
- b) Kontrolü yapan yetkili makamın adı ve kontrol tarihi yazılır.
- c) Okunabilir mühür, imza ve kaşe koymak suretiyle onaylanır.

Sonradan kontrol sonuçları

MADDE 42 – (1) Sonradan kontrol talebinde bulunan ithalatçı ülke yetkili makamı, kontrol sonucundan 90 gün içerisinde haberdar edilir.

(2) Kontrol sonuçlarında, belgelerin gerçek olup olmadığı, söz konusu ürünlerin Taraf Ülkelerden biri menşeli olarak kabul edilip edilemeyeceği ve bu Yönetmeliğin diğer hükümlerine uygun olup olmadığı hususları açıkça belirtilir.

(3) Bu yanıtın ikinci fıkrada belirtilen gerekli ayrıntıları içermemesi halinde, ithalatçı ülke yetkili makamı, eşyanın tercihli tarife uygulamasına uygun olup olmadığıyla ilgili değerlendirmesini, ihracatçı ülkenin yanıtının alındığı tarihten itibaren 90 gün içerisinde ihracatçı ülkeye yazılı olarak iletir. İhracatçı ülke, bu yazının tarihinden itibaren 90 gün içerisinde, nihai kararını vermesi amacıyla ithalatçı ülkeye bir yanıt verir.

(4) İhracatçı ülke yetkili makamından birinci fıkra uyarınca 90 gün içerisinde ya da üçüncü fıkra uyarınca 180 gün içerisinde bir yanıt alınamazsa ya da yanıt belgenin doğruluğunun veya ürünlerin gerçek menşelinin tespitine imkan verecek ölçüde yeterli bilgi içermiyorsa, ithalatçı ülke yetkili makamı tercih tanınmasını, istisnai haller dışında, reddeder.

(5) İthalatçı ülke yetkili makamına ibraz edilen Menşe Belgesinin sonradan kontrol işlemine tabi tutulması halinde, söz konusu belge kapsamı eşyanın kanuni vergisi ile tercihli vergisi arasındaki fark kadar nakit veya teminat mektubu alınarak, eşyanın gümrük işlemleri tamamlanır. İthalatçı ülke Gümrük İdaresi eşyayı, ithalat yasağına veya kısıtlamasına tabi tutulmaması ve bir sahtecilik şüphesi bulunmaması kaydıyla, gerekli görülen her türlü idari tedbire tabi olmak üzere ithalatçıya teslim edebilir. Sonradan kontrol amacıyla gönderilen dolaşım belgelerinin, ihracatçı ülke yetkili makamınca doğruluğunun teyidi yapılarak geri gönderilmesinden sonra teminata bağlanan gümrük vergileri iade edilir.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Aynı ve ikame edilebilir girdiler

MADDE 43 – (1) Aynı ve ikame edilebilir girdilerin menşeli girdiler olup olmadığının tespiti, ihracatçı ülkede, her bir girdinin fiziksel olarak ayrılması veya stok kontrolüne dair genel anlamda kabul edilmiş muhasebesel ilkelerin kullanılması veya geçerli envanter yönetimi suretiyle yapılır.

Cezalar

MADDE 44 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı fiiller hakkında, 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu ile yürürlükteki ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulanır.

Sevkiyat halindeki veya antrepodaki eşyaya ilişkin geçiş hükümleri

MADDE 45 – (1) İhracatçı ülkeden ithalatçı ülkeye sevk edilmekte olan ya da ithalatçı ülkedeki antrepolarında geçici depolanan menşeli eşyanın, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte veya bu tarihten sonra ithalatçı ülkeye ithal edilmesi halinde, ithalatçı ülke Gümrük İdaresine sonradan düzenlenmiş bir Menşe Belgesinin söz konusu tarihten itibaren 12 ay içerisinde ibraz edilmesi kaydıyla ve ithalatçı ülkenin iç mevzuatı, düzenlemeleri veya idari uygulamalarına tabi olmak suretiyle, eşya tercihli tarife uygulamasından yararlanır.

Diğer hususlar

MADDE 46 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanması bakımından bu Yönetmelikte yer almayan hususlar hakkında 4458 sayılı Gümrük Kanunu ile Gümrük Yönetmeliğinin ilgili hükümleri uygulanır.

Yürürlük

MADDE 47 – (1) Bu Yönetmelik 1/8/2015 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 48 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

Ekleri için tıklayınız